

תת"ע 7024/03/22 - אבראהים חביבאללה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7024-03-22 מדינת ישראל נ' חביבאללה
תיק חיצוני: 10156291030

מספר בקשה: 6

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש אבראהים חביבאללה
נגד מדינת ישראל
משיבים
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.7.22.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 18.7.22; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה כמעט שנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהוי שיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון - אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון, הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובתו, וכן סטטוס המסירה ותאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו, נמסרה ביום 18.4.22 למבקש "לידי הנמען הרשום", וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט.

אלא שלטענת המבקש הוא היה מצוי במצב קשה ומורכב בשל הליכי הפרדות מאשתו, ולכן גם נותק הקשר עם בא כוחו הקודם. עם כל ההבנה לנסיבות האישיות, הגם שנטענו בעלמא ללא כל אסמכתא, אין בנסיבות אלה כדי להצדיק את אי ההתייצבות לדיון; ומשהגיש המבקש בקשה להישפט, היה עליו להיות אחראי לגורל ההליך.

אשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו לחפות, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין; ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בעלמא בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם הטענה להתיישנות דינה להידחות - שכן משהגיש הנאשם בקשה להישפט, מרוץ ההתיישנות מתחיל כאשר מתקבלת הודעת הנאשם על רצונו להישפט, ומרגע קבלת הודעה זו עומדת למאשימה תקופת זמן של שנה למשלוח הזמנה לדיון לנאשם. אשר על כן, מועד שליחת ההזמנה לדיון הוא המועד הקובע, ולא מועד הגשת כתב האישום.

ובענייננו, היות שהבקשה להישפט הוגשה ביום 1.2.21, וההזמנה למשפט התקבלה ביום 28.11.21, הרי שלא עברה התקופה האמורה.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ז' אב תשפ"ג, 25 יולי 2023, בהעדר הצדדים.